

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 501

гр. София, 08.06.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

като разгледа докладваното от Виолета Магдалинчева Въззивно частно наказателно дело № 20221000600553 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава Двадесет и втора от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв. С.Д., с която е поискано да бъде отменено определение от проведено на 25.05.2022 г. разпоредително заседание по н.о.х.д. № 1118/2022 г. по описа на Софийски градски съд, Наказателно отделение, 27 състав в частта му по член 248, ал. 1, т. 3 от НПК.

В жалбата се твърди, че атакуваното определение е незаконосъобразно. Смята се, че правото на защита на подсъдимия Л. И. И. е било нарушено, тъй като по делото липсват документите, въз основа на които прокуратурата основава обвинението си и по - конкретно договорите за заем, чрез които той е получил лихви, подлежащи на деклариране. Защитата твърди, че извън приложените по делото разписки, липсват доказателства, че сумите по тези договори и лихвите към тях са били реално изплатени на подсъдимия. Сочи се, че размерът на укритите данъчни задължения неправилно е бил изчислен от прокуратурата и това е било видно от заключението на допълнителната съдебно счетоводна експертиза, в която е посочено, че едната получена сума от подсъдимия е не 39 600 лева, както твърди обвинението, а 36 900 лева. Неясен бил и механизмът, по който са изчислявани лихвите върху заетите суми. Отправеното към въззивния съд искане е за отмяна на определението в частта му по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК и издаване на ново, с което, поради процесуални нарушения, делото бъде върнато на досъдебното производство.

Частната жалба е **процесуално допустима**. Тя е подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на проверка в производство по реда на глава Двадесет и втора от НПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обвинителният акт е внесен в СГС за престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. с ал. 1, т. 1 от НК. По волята на обвинението предаден на съд е Л. И. И. с твърдения в диспозитива на обвинителния акт, че на 01.05.2013 г., в гр. София, той е избегнал установяване и плащане на данъчни задължения по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ в особено големи размери, като не е подал пред

НАП, ТД - София град, годишна данъчна декларация по член 50 от ЗДДФЛ и не е декларирали доходи от лихви в общ размер от 122 400 лева, получени по представени парични заеми на "Проксима" ООД, както следва:

- лихва в размер на 39 600 лева, получена с разписка от 02.06.2012 г.;
- лихва в размер на 58 800 лева, получена с разписка от 11.06.2012 г.;
- лихва в размер на 24 000 лева, получена с разписка от 12.06.2012 г.

От фактическото и правно описание на деянието, за което подсъдимият е предаден на съд, е видно, че се касае данъчно престъпление, осъществено от подсъдимия чрез бездействие - неподаване в срок на годишна данъчна декларация за придобити през 2012 г. доходи.

Даденото от прокуратурата описание на деянието в обвинителния акт е напълно ясно. Изложени са твърдения за три заемни договора между подсъдимия и "Проксима" ООД, обезпечени с три броя записи на заповед в полза на И., по които сумите са върнати на последния с лихва. Сумите, дължими срещу временното използване на паричния ресурс по тези три договора, т.е. лихвата в абсолютна стойност, и датите на получаването на тези суми от подсъдимия също са посочени в обстоятелствената и диспозитивна част на обвинителния акт. Категорично е и твърдението на обвинението, че сумата от лихви съставлява доход на подсъдимия за 2012 г. и поради това той е дължал нейното деклариране до определено число на следващата година.

Противно на твърдението в частната жалба апелативният съд счита, че всички обстоятелства от значение за главния факт са описани в обвинителния акт. В него няма непълнота, неяснота или противоречие по отношение описанието на престъплението, за което Л.И. е предаден на съд. Констатациите в същата посока, направени от страна на градския съд, се споделят и от тази инстанция.

Доводите в частната жалба са свързани с непълнота на разследването, несъбирането на доказателства с решително значение за защитната теза и излагане на съждения в обвинителния акт в противоречие със заключението на назначена и изготвена експертиза. По силата на член 248, ал. 4 от НПК в разпоредителното заседание не се обсъждат нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата и доказателствените средства. Това е логично, като се има предвид централното място на съдебното производство в наказателния процес (чл. 7 от НПК) и факта, че именно там, в условията на непосредственост и състезателност, се обсъждат и решават въпросите с доказателствата с отношение към главния факт. Съществено от гледна точка на настоящото произнасяне е това, че дори да е налице пропуск в доказателствената дейност на разследващите органи или пък противоречие по отношение на приети от обвинението и реални експертни констатации, те на самостоятелно основание не могат да доведат до прекратяване на съдебното производство, защото не се обхващат от нормата на член 249, ал. 4 от НПК и защото (в общия случай) са преодолими в съдебната фаза.

В обобщение на изнесените съображения се налага извод, че обжалваното определение като правилно и законосъобразно издадено следва да бъде потвърдено.

Прецизният прочит на акта по чл. 246 от НПК установява, че е налице съответствие между повдигнатото с диспозитива обвинение и изнесеното във фактологията по всички пунктове. Дали предявеното обвинение е със съответна на изискуемата от закона доказателствена обезпеченост е сред въпросите, които законният състав на съда следва да обсъди, произнасяйки се по чл. 301 от НПК.

Така мотивиран, САС, НО, 6 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от проведено на 25.05.2022 г. разпоредително заседание по н.о.х.д. № 1118/2022 г. по описа на Софийски градски съд, Наказателно отделение, 27 състав в частта му по член 248, ал. 1, т. 3 от НПК, с което е оставено без уважение искане на защитата за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокурора.

Определението е окончателно.

За издаването му да се уведомят страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____